

[Industriministeren]

fik en lovende start, og der var udsigt til, at der kunne opnås enighed om udformningen af temaerne for undersøgelsen.

Bevillingen til en undersøgelse af den pågældende karakter skulle i givet fald søges i Teknologirådet, der disponerer over en beløbsramme til sådanne undersøgelser. Handelshøjskolen udarbejdede et oplæg til undersøgelsen og oplyste, at udgifterne herved ville beløbe sig til 1,7 mill. kr.

Da Teknologirådet allerede havde disponeret så langt inden for den til rådighed stående beløbsramme, så rådet sig ikke i stand til at imødekomme en ansøgning af denne størrelsesorden.

Ministeriet havde ikke muligheder for supplerende bevillinger fra andre kilder, og under disse omstændigheder anmodede ministeriet handelshøjskolen om en forhandling med henblik på at søge rammerne for undersøgelserne og udgifterne herved nedbragt.

Handelshøjskolen meddelte imidlertid industriministeriet, at man ikke så sig i stand til at påtage sig opgaven for et mindre beløb.

På tidspunktet for drøftelserne mellem handelshøjskolen i København og ministeriet var der ikke indgået nogen aftale med handelshøjskolen, og drøftelserne blev ført under forudsætning af, at Teknologirådet kunne bevilge det beløb, som var nødvendigt til en sådan undersøgelse.

Da ministeriet ikke så sig i stand til at afholde det af handelshøjskolen ønskede beløb, fandt ministeriet det nødvendigt at kontakte andre forskere og indgik aftale med medarbejdere ved handelshøjskolen i Aarhus og ved Aalborg universitetscenter, der påtog sig opgaven i samarbejde med bl. a. Danmarks Nationalbank, som påtog sig sin del af opgaven uden vederlæggelse.

Undersøgelsen blev organiseret sådan som beskrevet i indledningen til den endelige rapport, betænkning nr. 965, og Teknologirådet bevilgede 0,4 mill. kr. til undersøgelsen.

Spm. nr. S 1198

Til *boligministeren* (18/5 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren omgående tage skridt til at stoppe det hul i loven om andelsboliger, som gør det muligt uden videre at opløse en an-

delsboligforening og sælge de enkelte boliger som ejerboliger?«

Begrundelse

Som svar på et spørgsmål stillet af SF gennem boligudvalget i forbindelse med behandlingen af L nr. 192 (spørgsmål 3) er det blevet afsløret, at en andelsboligforening uden videre kan opløses og boligerne sælges som ejerboliger.

Det betyder, at staten, der nu i stigende grad skærer ned på kvoten for almennyttigt byggeri til fordel for kvoten for støttede private andelsboliger, i virkeligheden med skatteydernes penge bidrager til, at man kan skaffe sig en ejerbolig og evt. endda videre-sælge den med statsstøtte. Det er helt uanstændigt og må formodes at være utilsigtet, da loven blev lavet.

Derfor må det betragtes som helt uomgængeligt, at dette hul i loven omgående stoppes.

Besvarelse (24/5 83):

Boligministeren (Bollmann):

Som jeg oplyste i mit svar på spørgsmål 3 i forbindelse med behandlingen af lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber (L 192), er der ikke noget til hinder for, at en andelsboligforening opløses og de enkelte boliger derefter sælges som ejerlejligheder.

Dette problem har ikke – hverken generelt eller ud fra en konkret sag – været rejst før over for mig eller over for ministeriet. Jeg vil derfor tage op til overvejelse, om de gældende regler skal eller bør ændres, således at andelsboliger, hvortil staten yder enten rentebidrag eller -sikring, ikke kan afhændes som ejerboliger.

Spm. nr. S 1200

Til *justitsministeren* (18/5 83) af:

Knud Lind (FP):

»Vil ministeren oplyse, om nogle af de stjålne penge fra Ingmar Wagner stammer fra de løsepenge, som Vesttyskland årligt betaler Østtyskland i forbindelse med menne-skehandel, og om tidligere justitsminister Ole Espersen er underrettet om Ingmar Wagner-sagen af PET, samt om PET har kontrolleret løbenumrene på de fundne D-mark?«